

WONINGNOOD

Met hulp naar kleiner huis

Honderden Gelderse ouderen zijn in een kleiner huurhuis gaan wonen om jongere woningzoekenden op weg te helpen. Ze kregen hulp van een verhuiscoach.

Jacqueline van Ginneken
Arnhem

De provincie Gelderland heeft zes verhuiscoaches in dienst, die inmiddels meer dan duizend gesprekken hebben gevoerd met ouderen die hun ruime corporatiewoning willen inruilen voor een kleiner huis.

Dat zegt Mirjam Zerstegen, kwartiermaker doorstroming sociaal huur van de provincie Gelderland. Want dat is het doel van de verhuiscoaches: ouderen die in een

te groot huurhuis wonen, plaats laten maken voor jonge gezinnen, zodat er voor starters meer woningen beschikbaar komen.

Te veel lege kamers in huis nu de kinderen de deur uit zijn. Een tuin die toch wel erg veel werk vraagt. Een trap die steeds meer een obstakel vormt. Of gewoon opzien tegen een verhuizing. Er zijn tal van redenen waarom ouderen de verhuiscoach inschakelen. Mensen willen zich voorbereiden op de toekomst, zegt Zerstegen. Ook omdat ze straks minder beroep kunnen op voorzieningen zoals thuiszorg vanwege personeelstekorten en bezuinigingen.

„De een is soms al geholpen met een gesprek over hun woonwensen, de ander is al verder en wil graag hulp bij het vinden van een andere huurwoning, bij het opruimen van

de spullen of ze hebben zorgen over hun huidige woning en de eisen die gelden bij de huuropzegging.”

Het doel van de inzet van de verhuiscoaches is dat ouderen in een te groot huis naar een kleinere passende woning verhuizen. De sociale huurwoningen die ze achterlaten, komen dan vervolgens beschikbaar voor jonge gezinnen en starters.

Inmiddels hebben zeshonderd

Bouwers zouden meer moeten kijken naar de lokale vraag van deze doelgroep

– Mirjam Zerstegen

mensen een verhuisvergoeding gehad van 2000 euro. Die vergoeding wordt alleen gegeven als mensen een verhuustraject met een verhuiscoach hebben doorlopen en daadwerkelijk naar een andere woning gaan. Het geld is bedoeld voor nieuwe gordijnen, vloerbedekking et cetera. De verhuisvergoeding helpt, aldus Zerstegen. „Het geeft echt dat zetje om de stap te zetten.”

De verhuiscoach komt in actie voor 55-plussers die hun grote sociale huurhuis willen inwisselen. In de praktijk zijn het vooral mensen vanaf 70 jaar die zich melden. „Dat is de grootste groep. De oudste bewoner die we hebben geholpen was 97 jaar.” De mensen tussen de 55 en 70 jaar willen zich vooral goed laten voorlichten zodat zij in de toekomst de juiste stappen ondernemen.

Grootste probleem is: hoe vind ik

een geschikte woning? Dat heeft soms te maken met inkomen dat te hoog is voor een bepaald huurhuis of appartement. Maar veel vaker zijn er geen huizen die aan de wensen voldoen.

Zerstegen: „Echtparen willen graag minimaal twee slaapkamers. Anderen willen een appartement in een complex met een centrale ontmoetingsruimte. Een seniorenwoning met een tuintje. Of ze willen graag wonen in een ‘knarrenhof’ of een woonvorm zoals het Aaltens Hofje.” Deze woonvormen zijn bedoeld om ouderen langer zelfstandig te laten wonen met bewoners die elkaar ondersteunen.

Geschikte huizen voor ouderen is een schaars goed, merkt Zerstegen. „Bouwers zouden meer moeten kijken naar de lokale vraag van deze oudere doelgroep.”

‘De verhuiscoach geeft net het duwtje: denk aan dit, denk aan dat’

▲ Wil en Arnolda Sterenborg op het balkon van hun nieuwe huurappartement in Arnhem. FOTO ROLF HENSEL

Ze hebben jarenlang met veel plezier in hun wijk gewoond, maar het huurhuis werd te groot en de tuin te bewerkelijk. Wil en Arnolda Sterenborg uit Arnhem kregen hulp van een verhuiscoach.

Jacqueline van Ginneken
Arnhem

Ze waren vorig jaar september een weekje weg en bedachten toen dat ze binnen twee jaar zouden verhuizen. Naar een appartement dat levensloopbestendig is, dus alles gelijkvloers, brede deuren en een lift. Wil en Arnolda Sterenborg zijn,

vinden ze, nog niet oud genoeg, althans zo voelen ze het niet – ze zijn 70 en 71 jaar. Maar er zijn wat gezondheidsklachten en Arnolda krijgt moeite met traplopen. Dus misschien moeten ze het wel doen: nadenken over een appartement.

Het Arnhemse echtpaar heeft negentien jaar met veel plezier in Arnhem-Zuid gewoond, dicht bij hun zoon en schoondochter en hun twee kleindochters. Maar die zijn nu 17 en 20 jaar, zij hebben opa en oma niet meer nodig. Bovendien zagen Wil en Arnolda de wijk veranderen; leeftijdsgenoten zijn vertrokken en er wonen nu meer jonge mensen. Heel begrijpelijk en herkenbaar, maar ook dat maakte

het besluit makkelijker om te verhuizen, zeggen ze. „We zijn naar 55-pluswoningen gaan kijken. En toen zagen we één appartement met een zolder in Alteveer in Arnhem-Noord. Met die extra ruimte kun je toch net wat meer kanten op.”

Het stel aarzde niet lang. „Het appartement kwam eigenlijk een beetje te vroeg, we hadden binnen twee jaar willen verhuizen. Maar zoiets kun je niet laten lopen.”

Intussen had Arnolda gehoord van het fenomeen ‘verhuiscoach’. Goed idee, vonden ze. „Want er komt heel veel op je af als je gaat verhuizen. De huur opzeggen, nieuwe woning accepteren, de regels en voorschriften, het gaat alle-

maal via internet. Het loopt je haast over de schoenen. Maar de verhuiscoach geeft net dat ene duwtje: denk je aan dit, denk je daaraan. Er zijn allerlei losse stukjes, maar zij heeft het overzicht.”

En sinds half juni wonen Wil en Arnolda in een appartement in de wijk Alteveer, met een woonkamer, open keuken en twee slaapkamers. En een zolder waar een bureautje kan staan. Er is ook een activiteitscentrum en Arnolda is al gevraagd om mee te helpen. Zelf zit Wil net in de bewonerscommissie. De huur is nagenoeg hetzelfde, alleen komen er servicekosten bij. Dus in totaal zijn ze maandelijks meer kwijt, maar ook dat is betaalbaar, zeggen ze.

Ria en Tonny zijn blij dat ze de stap gezet hebben

Ria en Tonny Muis waren helemaal niet van plan om te verhuizen. Maar toen Tonny steeds meer moeite kreeg met traplopen, ging het snel.

Ria (79) en Tonny Muis (80) wonen 42 jaar in de Nijmeegse wijk Lindenholt. En eerlijk is eerlijk, Ria vindt het heerlijk om buiten te zijn en de voor- en achtertuin bij te houden. Maar het is best veel werk. „Heb ik er straks allemaal nog fut voor?“, vroeg ze zich af.

Een mooi appartement, dat sprak haar wel aan. Bij haar man hoefde ze daar niet over te beginnen. Het echtpaar zou nu nog in hun grote huurhuis wonen als de gemeente niet zo moeilijk had gedaan. „Mijn man loopt slecht en steeds die trap op, dat was moeilijk,” vertelt Ria. „We vroegen een traplift, maar kregen een afwijzing.”

Geen traplift dus. In een boze bui liet ze zich hardop ontvallen dat ze ‘hier net zo lief weggaat’. Op dat moment was haar man ook om.

„We hadden contact met Portaal, de corporatie waar wij ons huis van huren. Die wees ons op de verhuiscoach. Dat is leuk, dacht ik, hulp bij het verhuizen.”

Een verhuiscoach die meekijkt, meezoekt, meedenkt. „Je krijgt een beetje rust,” zegt Ria, „want het gaat allemaal zo snel.” Nu, na 42 jaar, zijn ze sinds mei terug in Hatert, de wijk waar ze in de eerste jaren van hun huwelijk woonden. Ze zijn heel blij met de coach die hulp bood bij invullen van papieren, voor hulp bij de verhuizing, maar die ook alle tijd nam voor een praatje. Het stel is nu hartstikke blij dat ze nu in een appartement waar alles gelijkvloers is. En waar Ria minder hoeft te poetsen. „Ik ben blij dat we deze stap hebben gezet. Het vorige huis werd ook te groot.”